7-8/12

Zpravodaj

3 Kč

Časopis pro občany Nechanic, Starých Nechanic, Komárova, Lubna, Nerošova, Sobětuše, Suché a Tůně

SDH Tůně a KMŘ Tůně vás zvou na

ROZLOUČENÍ S PRÁZDNINAMI

25. srpna 2012 od 13 hod.

Tůně

2 km severně od Nechanic

Přijďte si užít aktivní rodinné odpoledne, čekají na vás zajímavé atrakce a soutěže nejen o sladké ceny:

střelnice (paintballová, vzduchovková, lukostřelecká); autotrenažery; jízdy na koních i za koňmi; trampolíny, skákací hrad, malování na obličej, projížďky ve vojenské technice a další atrakce; ukázky poštovních holubů, bojových umění Kendo, laido; agility, fresbee; Cheerleaders, RC modely

Akce se koná za podpory a ve spolupráci: ZD Nechanice, Město Nechanice, T.T. Trans s.r.o., TAURA v.o.s., JK Túně,Team Alfa Hradec Králové, Jiří Neuman – zemní práce a autodoprava, Východočeský klub přátel vojenské techniky, Klub Military Veteran Techniky, Zdeněk Kulhánek, ZO chovatelů poštovních holubů Nechanice. Akci ozvučuje DJ Marek.

Občerstvení zajištěno: grilovaná prasátka, klobásy, moučníky domácí výroby, pivo, limo a další

Vstupné dobrovolné

Město Nechanice a Divadlo Matěje Kopeckého

srdečně zvou děti i dospěláky do Kulturního domu Nechanice na

Pohádku ze staré knihy

v neděli 23. září 2012 od 15.00 hodin

Těšíme se na vás.

Vstupné děti 30 Kč, dospělí 40 Kč.

ZPRÁVY Z RADNICE

OZNÁMENÍ O VYHLÁŠENÍ VÝBĚROVÉHO ŘÍZENÍ

Město Nechanice, se sídlem Husovo nám. 83,
503 15 Nechanice, vyhlašuje

výběrové řízení
pro jmenování do funkce vedoucího úředníka –
vedoucí odboru kultury MěÚ Nechanice.

Požadavky:
- splnění požadavků podle § 4 zák. č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků,
- minimálně střední vzdělání ukončené maturitní zkouškou,
- dobré komunikační a organizační schopnosti,
- dobrý jazykový i písemný projev (platí pro český jazyk),
- znalost cizích jazyků výhodou,
- schopnost samostatného rozhodování,
- dobrá počítačová gramotnost,
- podmínkou je řidičský průkaz skup. B (dobré řidičské dovednosti),
- předpokládá se základní orientace v z. č. 128/2000 Sb. o obcích, obecní zřízení.

Podání přihlášky:
- osobně na podatelnu MěÚ Nechanice
- nebo poštou na adresu MěÚ Nechanice,

Přihlášku adresovat k rukám tajemníka MěÚ Nechanice – JUDr. Vladimíra Studeného.

Nástup do pracovního poměru se předpokládá **1. 10. 2012**, ukončení pracovního poměru se předpokládá ke dni 30. 9. 2013.

Lhůta pro podání: doručení na podatelnu nejpozději **27. 8. 2012 do 12.00 hodin.**

Podrobnosti najdete na stránkách města Nechanice: www.nechanice.cz

UPOZORNĚNÍ

Oznamujeme čtenářům, že Štolbova městská knihovna Nechanice bude ve dnech 20. 8. 2012 až 31. 8. 2012 otevřena pouze V PONDĚLÍ od 9.00 do 18.00 hodin.

Výživové poradenství pro dospělé i děti
zaměřené na individuální práci s klientem

PORADENSTVÍ V OBLASTI VÝtIVY JE VHODNÉ, POKUD:
- potřebujete redukovat pár nadbytečných kilogramů, už dlouho se potýkáte s nadváhou a stále se Vám nedaří zhubnout
- vyzkoušel/a jste různé diety a nedosahujete požadovaného výsledku
- potřebujete pouze vytvarovat postavu
- potřebujete někoho, kdo přizpůsobí jídelníček Vašemu životnímu stylu
- potřebujete si utřídit informace o výživě a surovinách
- již jste úspěšně zvládli hubnutí a potřebujete plán na udržování váhy
- máte pocit, že Vaše stravovací návyky nejsou úplně nejlepší
- chcete zdravě a rozumně nabírat svalovou hmotu

Konzultace zdarma

Bližší informace:
www.masaze-drobny.cz, e-mail: info@masaze-drobny.cz,
Mgr. Radka Drobná, mobil 774 407 189,
Skřivany u Nového Bydžova

CO NOVÉHO V NAŠÍ ŠKOLE

„Na každém konci je krásné, že něco nového začíná.“

Na konci? Ano, je tomu tak. Školní rok 2011/2012 má své finále za sebou. Především naši deváťáci už proběhli cílovou rovinkou.

A co zbývá dodat závěrem? Snad jenom Vám všem, žákům devátého ročníku – absolventům základní školy, popřát mnoho štěstí a úspěchů při přípravě na budoucí povolání.

Vše začalo 1. září 2003, kdy zahájili svoji povinnou školní docházku a nastoupili do první třídy. Uplynulo pár let, během kterých nasbírali spoustu zkušeností, vědomostí, dovedností, získali kamarády z řad spolužáků, těšili se z radostí, úspěchů, příjemných chvil, které občas vystřídaly nelehké situace či problémy… A nyní?

Nyní jsou z nich slečny a mladí pánové, téměř dospělí lidé, kteří byli před zraky přítomných slavnostně vyřazeni po devíti letech povinné školní docházky. Stalo se tak ve čtvrtek 28. června 2012 v Kulturním domě v Nechanicích. Deváťáci převzali pamětní list a zvonek z rukou paní ředitelky a pana zástupce ředitelky školy. Město Nechanice připravilo pro žáky rovněž upomínkové předměty, které žákům předal starosta města, pan Jiří Pechar.

Kolektiv učitelů základní školy

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme paní ředitelce Mgr. Jaroslavě Pavlů i celému vedení ZŠ a MŠ Nechanice za dlouholetou poctivou a profesionální práci.

učitelé ZŠ a MŠ Nechanice

Zahájení nového školního roku 2011-2012

Milé děti, milí žáci, vážení kolegové, rodiče,
všichni přátelé školy!

Prvním srpnovým dnem jsem se stala ředitelkou nechanické školy. Jsem ráda, že se Vám mohu touto cestou představit a zároveň Vás požádat o spolupráci. V několika málo dnech jsem poznala, jak důležité místo má škola ve městě Nechanice a jeho okolí. Vnímám velké úsilí zřizovatele - Městského úřadu Nechanice, který investuje nemalé prostředky k tomu, aby se školní budovy staly důstojným místem ke vzdělávání. Děkuji všem kolegům, kteří provází naše děti na cestě poznání. Na kvalitní vzdělání a dobrou výchovu však škola sama nestačí, je zapotřebí, aby byly děti motivovány rodinným zázemím. Dovoluji si Vás - děti, učitele, rodiče, požádat o spolupráci při našem společném díle, a to při budování kvalitní moderní školy, kde všem bude dobře! Vzdělávání je proces celoživotní, proto bych si přála, aby škola nesloužila pouze k plnění povinné školní docházky, ale byla otevřená pro všechny ty, kteří projeví zájem o vzdělávání.

Milí čtenáři, přeji Vám všem pohodový konec prázdnin a dovolených. V novém školním roce všem dětem, žákům, studentům, učitelům, rodičům, ale také všem občanům Nechanic skutečnou pohodu. Velice se těším na setkání s Vámi!

Hana Špatenková

Zahájení školního roku

Školní rok 2012/2013 začíná dne 3. září 2012 v 8.00 hodin.

Pro 1. stupeň:

Slavnostní zahájení proběhne před budovou školy 1. stupně (Masarykova).

Pro 2. stupeň:

Zahájení proběhne v budově 2. stupně (Rašínova).

Z NAŠÍ HISTORIE

Co všechno odnesl čas...

Takové bylo zamyšlení při psaní článku u příležitosti letošního 145. výročí povýšení Nechanic na město. Za téměř půldruhého století došlo k různým změnám, někdy k lepšímu, jindy k horšímu. Je jich pěkná řádka. Mnohé si vynutila politická situace, civilizační pokrok, hospodářská situace, kulturní a společenský vývoj. Další řádky jsou pokusem shrnout alespoň nejdůležitější a nejzajímavější z nich.

Rozhodujícím činitelem byly vždy politické události, z dnešního hlediska mnohdy již historie, která prošla městem. Zasáhly vždy do života obyvatel, ale některé nejsou dosud spolehlivě zdokumentovány. Na prvním místě je to harfenictví, které jako výrazný společenský fenomén postrádá důkladnou a objektivní studii, zejména pak jeho doznívání během první světové války a krátce po ní. Ohrožení republiky v roce 1938, všeobecná mobilizace armády, přistěhování několika českých rodin z pohraničí zabíraného Říší Velkoněmeckou a také příchod několika osob židovského původu z Hradce Králové a jejich pozdější násilný transport do koncentračních táborů, to jsou další bílá místa v historii Nechanic. Také poměrně nedávné události 21. srpna 1968 a v dalších horečných dnech patří k historickým mezerám, které nejsou dokonale zdokumentovány. Zejména, jak koho a do jaké míry tyto postihly, kdo byl za své odmítavé postoje k okupaci později perzekvován, nebo naopak, koho normalizace vynesla do funkcí a na výsluní režimu. To všechno odnáší čas, pamětníci odcházejí a kroniky mlčí.

Daleko přehlednější jsou změny, jež vyplynuly z organizačních změn vážících se k tehdejšímu uspořádání veřejné správy. V roce 1928 byl zrušen politický okres nechanický, tím zaniklo sídlo okresu, funkce okresního starosty a zastupitelstva. Přetrval soudní okres, ale i ten byl po druhé světové válce zrušen a zůstala po něm na čas prázdná budova. Rok 1945 byl počátkem řady dalších opatření, jež výrazně poznamenala život ve městě. Byl zrušen Berní úřad, postupně čtyři peněžní ústavy - Občanská záložna, Živnostenská záložna, Hospodářská záložna a Městská spořitelna, zaniklo Státní notářství. Národní výbor opustil radnici a zřídil úřadovnu v budově Občanské záložny. I odtud se přestěhoval do dnešních prostor bývalé Hospodářské záložny. Zastupitelé zrušili funkci městského strážníka, ponocného, polního hlídače a hrobníka. Četnickou stanici o síle čtyř strážmistrů nahradil okrskář Sboru národní bezpečnosti.

Hospodářský vývoj prodělal nejbouřlivější zásahy. Zcela se za ta léta změnila struktura podnikání, dnes bychom mohli říci, že zprvu za první republiky zasahovala neviditelná ruka trhu, po válce úsilí vybudovat socialismus. Dlouholetá a tradiční hrnčířská výroba kameninového nádobí a kamnových kachlů, přetrvávající do přelomu 19. a 20. století, spolu se soustružnictvím perletě, tj. výrobou knoflíků, byly rozhodujícími řemeslnými obory, jež dávaly obživu řadě občanů. Proslavené bylo i nechanické sadařství a výroba povidel.

Nechanice byly po dlouhá desetiletí centrem řemeslnických a obchodních služeb pro široké okolí. Ve druhé polovině 20. století se postupně měnily v průměrnou střediskovou obec, když jim byl statut města odebrán. Zanikaly jednotlivé živnosti od specifických, až po ty nejvýš potřebné. Dožívali mistři různých řemesel, socializace, kterou představovalo založení Komunálního podniku, se nepovedla, „komunál“, jak se mu říkalo, zkrachoval. Do značné míry zasáhla i laciná tovární výroba, což za první republiky pocítili místní obuvníci, kteří nemohli čelit Baťově konkurenci, a krejčí, díky laciné konfekční výrobě oblečení.

Byl by to dlouhý výčet všech živností a různých obchodů, které prosperovaly tak, že majiteli poskytovaly solidní obživu. V Nechanicích provozoval provaznictví pan Žítek, puškař Maťátko (jeho syn padl jako legionář na Sibiři), v uličce Na Tvrzi měl krámek dýmkař Klazar spolu s opravou deštníků, na náměstí bylo hodinářství Karla Majera, v Havlíčkově ulici působil majitel mlékárny Čeněk Němec, kam se chodilo pro mléko ještě s butelkou (bandaskou), v Hrádecké ulici žil zvěrokleštič Řehák, Zamouřilův fotoateliér byl na Račanech a po něm mnohem modernější ve Štolbově ulici provozoval Stanislav Dubšek. Samozřejmou živností bylo kominictví Aloise Dundy a Šidvicovo kovářství. Novákovy vanové lázně byly na Račanech. Solidně prosperovala i obě kamenictví, Mejstříkovo a Hikelovo.

K těmto specifickým živnostem se řadili ve větším počtu holiči, ševci, klempíři, pekaři, krejčí, řezníci, truhláři, (součástí dvou truhlářských dílen byly pohřební ústavy, Šaníkův a Munzarův) a hlavně hostinští, obchodníci potravinami (tehdy s koloniálním zbožím), látkami, hokynáři, zahradníci. K nim patřily provozovny, kde bylo zaměstnáno i více osob než jen rodinní příslušníci, jako byla Munzarova likérka a výroba limonád, za socialismu již jen sodovkárna, obě strojírny Novákova a Berných, cihelna, sezónní sušárny čekanky, jež byly dvě, Studeného tiskárna a pražírna žita (kávové náhražky). Její majitel Jaroslav Štěpánek se nechával titulovat pane továrníku, i když zaměstnával jednoho dělníka – pražiče a příležitostně pár žen, které dozlatova upražené žito sáčkovaly. Hubáčkova výroba cementových rour byla závislá na existenci písníku v hrádovském lese. To vše už je jen historie, pomineme-li, že z jedenácti hostinců zůstaly jen dva v původních prostorách – U Šimlů a U České koruny a z živností Vejsovo čalounictví, dříve též sedlářství. Smutný byl osud všech zemědělských usedlostí, jež skončily vstupem jejich hospodářů do JZD Pokrok. Porodní báby doplatily na zlepšenou socialistickou zdravotní péči.

Kulturní a společenská sféra, kdy se za půldruha století vystřídalo ve městě několik generací, zaznamenala nebývalý pohyb a množství změn. Pro ilustraci postačí pouhý výčet zaniklých spolků a organizací. Mužský pěvecký soubor Hlahol zpíval ještě krátce po osvobození v květnu 1945. Zato ochotnická divadelní jednota Kolár přetrvala až do druhé poloviny 20. století. To byly dvě nejvýznamnější kulturní instituce. Mnohem dříve zanikl Spolek porotců, Spolek proti pití kořalky, učitelská jednota Lindner, chrámový pěvecký sbor, soubor tamburašů, Jednota pro okrašlování města a okolí, Občanský klub, Spolek veteránů, Odbor Ústřední matice školské, Hospodářský spolek pro okres Nechanice, Okresní péče o mládež, obě nadace.

Další zlom přinesl rok 1989, kdy zanikly organizace, jež měly zájmovou, ale zároveň i politickou náplň činnosti, jako byl Svaz čs. žen, Svaz československo-sovětského přátelství, Československý svaz mládeže a později Socialistický svaz mládeže, ČsČK a Svazarm. Bio Sokol se ze sálu na Hůrce přestěhovalo do nově otevřené sokolovny v roce 1939, aby se po zestátnění kinematografie kino vrátilo do původních míst, ale nového kulturního domu. Přestalo vlivem televize promítat, stejně jako hoj-

ně navštěvované letní kino v parku. Nepříliš změn, díky sokolské jednotě, se událo ve sportu. Zanikla organizace Klubu českých velocipedistů, pobočka Klubu českých turistů a místní organizace Aeroklubu. Fotbalový klub SK Nechanice se při nuceném sjednocení tělovýchovy stal součástí TJ Sokol. Ale i v rámci této nejstarší organizace se kromě volejbalu vystřídalo a vydrželo krátce několik sportovních odvětví – judo, košíková, hokej, stolní tenis, pravidelná cvičení gymnastiky a na nářadí a nakonec i fotbal a s ním oplocené hřiště, kabina, lavičky, hodiny, latrína a část ovocného sadu.

Nyní by měl následovat výčet dalších větších akcí i drobností, jejichž likvidace byla někdy zbytečná, jindy nevadila, případně znamenala pro město těžkou ztrátu, jako bylo přemístění Krajské správy inseminačních stanic nebo ukončení činnosti Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského. Demolovány byly obě kapličky v Palackého ulici i na starém hřbitově, včetně domku hrobníka a také chudobinec. Na jeho místě vznikl učňovský internát, posléze dnešní Domov mládeže. Zmizela budova staré nemocnice a školy, čtyři obecní studny, dvě zelené budky trafikantů, parčík u kostela, benzinová čerpadla, dožila kaštanová alej, byla zrušena všechna koupaliště – u Bažantnice, splav, splávek, Černý splav i to poslední, definitivně zdevastované memento nepovedeného budovatelského úsilí. Seznam by mohl pokračovat zjištěním o zániku obou kapel a kapelnických živností Václava Pilce a Bedřicha Studeného, změnami v autobusové dopravě od doby, kdy po Autodráhách města Hradce Králové nastoupila ČSAD, až po dnešní Veolii.

Souhrn změn od roku 1867 po současnost není, a ani nemůže být úplný v jednom časopiseckém článku. Záměrně byly vynechány politické strany, jejichž místní organizace v Nechanicích působily, i s kuriózní Českou obcí fašistickou, jež měla čtyři členy. Některé podrobnosti, například o historii kulturních spolků a organizací jsou pojednány v knize Nechanice - obrázky z historie a života města. Autor by uvítal, kdyby pamětníci nebo rodiny, ve kterých jsou uschovávány další dokumenty a zmínky o historii města, na ně upozornili, resp. informovali či zapůjčili redakci Zpravodaje. Mohl by tak vzniknout doplňující text, co všechno ve městě Nechanice odnesl čas...

Václav Pražák

Říkají nám Volyňáci, jsme ale Češi od Černobylu

(dokončení)

Výbuch v Černobylu

Když 26. dubna 1986 „vybouchl“ reaktor jaderné elektrárny, všichni jsme vskutku zářili. Sovětskými úřady jsme byli sice ujišťováni, že žijeme v oblasti naprosto zdravé, ale zvětšování štítných žláz a ubývání červených krvinek přinutilo úřady sdělit pravdu: ve vesnici se nedá žít a musí být vystěhována. A to nám sdělili po třech letech záření! A pro nás, Čechy od Černobylu, **začaly životní příběhy značně odlišné** od životních příběhů navrátilců z roku 1947 neboli Volyňáků.

Listopad roku 1989 - zrození ideje o pokus návratu do staré vlasti (Viktor Javůrek a Ing. Vladimír Černý /Kudima/).

Prosinec 1989 - vznik iniciativní skupiny pro obrození na Ukrajině - Společnosti Jana Amose Komenského, aby bylo možné započít jakákoliv oficiální jednání.

26. prosince 1989 – Výzva prezidentovi a předsedovi vlády ČSSR o návratu krajanů od Černobylu do historické vlasti; doručena Generálnímu konzulátu ČSSR v Kyjevě, Ukrajina.

25. ledna 1990 – založení první pobočky krajanského sdružení Korostenského (podle okresu) oddělení Československé kulturní osvětové společnosti J. A. Komenského v Malé Zubovščině (předseda p. Viktor Javůrek, místopředsedové Ing. Vladimír Černý a p. Jaroslav Ornst st.).

10. února 1990 – historická první návštěva představitelů Generálního konzulátu ČSFR v naší české vesničce Malá Zubovščina na Ukrajině (pánové Z. Huml, V. Halenar, R. Haba).

27. února 1990 – historické setkání zástupců krajanů od Černobylu s prezidentem ČSFR Václavem Havlem na Československém velvyslanectví v Moskvě**.** Předání další žádosti o návrat do historické vlasti, podepsalo 166 rodin krajanů od Černobylu.

7. dubna 1990 – založení celostátního krajanského sdružení Československá kulturní osvětová společnost J. A. Komenského na Ukrajině (spolupředsedové pánové doc. Boris Iljuk, Csc., doc. Stanislav Černý, Csc., Ing. Karel Vasyl).

Ovšem, vystěhovat se z SSSR, to není na jednu „bumážku“!!!

14. dubna 1990 – návštěva Malé Zubovščiny velvyslancem ČSFR v SSSR **Rudolfem Slánským** a generálním konzulem ČSFR v Kyjevě **Stanislavem Hynarem.**

23. až 25. října 1990 - oficiální návštěva delegace Československé kulturní osvětové společnosti J. A. Komenského na Ukrajině Parlamentu a vlád ČSFR a ČR, Kanceláře prezidenta republiky a nevládních institucí za účelem urychlit rozhodování o reemigraci krajanů od Černobylu do historické vlasti a možnosti ozdravovacích pobytů dětí od Černobylu v České republice.

20. prosince 1990 – Usnesení vlády ČSFR, kterým byl dán souhlas k návratu osob českého a slovenského původu a jejich rodin na území jejich předků.

22. dubna 1991 – začátek druhé vlny reemigrace. Návrat první skupiny a jejich usídlení v Rovně na Sokolovsku.

Na rozdíl od volyňských Čechů jsme občanství získali po 4,5 letech. Byli jsme převáženi během tří let autobusy a kamiony, finanční úspory a veškerý majetek, s výjimkou několika krabic, zůstal na Ukrajině.

Celkem v letech 1991 až 1993 se do České republiky přesídlilo 1809 krajanů od Černobylu a našli svůj nový domov v **56 lokalitách 27 okresů** země české.

Mezi ty největší lokality patří: Krupka (okres Teplice), Rokytnice v Orlických horách (okres Rychnov n/K), Kuřivody, Stráž pod Ralskem (okres Česká Lípa), Rovna, Oloví, Vřesová (okres Sokolov), Milovice (okres Nymburk), Broumov, Police nad Metují, Jaroměř (okres Náchod) aj.

V některých sdělovacích prostředcích se tomuto přesídlení říká druhá vlna reemigrace.

Poděkování

Chtěl bych **využít možnost z tohoto místa**, jménem nás všech – Čechů od Černobylu, poděkovat všem těm, kdo se podílel na našem přesídlení a vřelém přijetí mezi sebe. Vládním činitelům, vedoucím okresů, zastupitelstvům měst a obcí a občanům ČR. Kdybych

měl jmenovat jména, byl by to dlouhý seznam a jistě bych na někoho po těch dvaceti letech zapomněl. **Proto děkuji VŠEM!**

Nemůžu ale obzvlášť nepoděkovat osobě, která 5. října 2011 oslavila své 75. narozeniny a krátce potom odešla z onoho světa. Ano, prezidentovi Václavu Havlovi. Tak jako volyňští Češi mají svého prezidenta Beneše i my, Češi od Černobylu, máme svého. Jsem si na 100 % jist, že **za naše přesídlení vděčíme Jemu.** Byl to člověk neuvěřitelného životního příběhu. Byl to muž, který obýval vězeňské cely, divadelní zákulisí i prezidentská apartmá. Byl to muž, který ze všech pozemských hodnot na **prvním místě vždy měl člověka a lidskost** jako takovou. Za to vše, jménem nás všech, vřele děkuji prezidentovi Václavu Havlovi. Slovy z jeho dopisu účastníkům Prvního celostátního setkání krajanů od Černobylu, konaného ve dnech 21. a 22. září 2001 (před deseti lety) v Jaroměři – Josefově, bych chtěl ukončit své krátké historické putování:

„... Velmi mne těší skutečnost, že jste si po generace, daleko od vlasti svých předků, uchránili vědomí sounáležitosti s českým národem, dokázali jste si zachovat znalost mateřského jazyka i české kultury. Oceňuji vše, co jste vykonali pro dobré jméno českého národa v zahraničí. Nepochybuji o tom, že pro vás nebylo nijak lehké opustit zemi, kde jste se narodili a vyrostli. Vím, že jste zažili mnoho těžkých chvil, a také přechod do nových poměrů po přesídlení byl náročný. Tím více si vážím toho, že jste dokázali překonat všechny obtíže a vybudovat si zde novou existenci. Mé ocenění patří i těm, kteří vám v začátcích vašeho nového života v historické vlasti podali pomocnou ruku.

Věřím, že i dnes je již Česká republika domovem pro vás i vaše děti. Přeji vám mnoho šťastných let."

(V Praze dne 20. září 2001, podpis: Václav Havel).

Ing. Anatolij Volf
Butoves 60, 506 01 Jičín
Tel.: 493 555 077;
mobil: 606 837 636;
E-mail: avolf@seznam.cz

P.S. Vážení čtenáři, uvítám jakoukoliv informaci o přesídlení Vašich předků do carského Ruska v letech 1878 až 1885. Děkuji.

STŘÍPKY Z NECHANIC

Sdělení občanům obcí Suchá, Nerošov, Lodín, Tůně, Sobětuš a města Nechanice, kteří navštěvují společenstevní honitbu SUCHÁ

Myslivecké sdružení Suchá - Tůně, o.s. se obrací na příslušný orgán místní samosprávy (obce Suchá, Nerošov, Lodín, Tůně, Sobětuš a město Nechanice) s žádostí o spolupráci ve věci omezení rušení zvěře a zvířat v společenstevní honitbě SUCHÁ (dále jen honitba Suchá), jejíž jsme uživatelé ve smyslu zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o myslivosti). V honitbě Suchá neustále dochází ke střetům s vůdci psů, koní a motorkáři, kteří si pletou honební pozemky v honitbě Suchá se závodní či jinou sportovní dráhou, což je v rozporu § 8 až 10 zákona o myslivosti (Hlava první – Ochrana myslivosti) a § 20 (Zákaz některých činností v lesích zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o lesích), a tím dochází k rušení zvěře a úmyslnému honění zvěře, zejména u zvěře drobné (kachna divoká, zajíc, bažant) a zvěře spárkaté (srnčí a daňčí). Tato situace je jistě stejná i v sousedních honitbách (např. MS „Lověna" Nechanice).

V minulém roce jsme provedli pravidelnou akci spojenou s ozdravěním zvěře proti střečkovitosti, avšak neustálý ruch a negativní činnost člověka smysl této akce omezuje na pouhé vykládání finančních prostředků bez patřičného efektu, což zajisté není, vzhledem k nákladnosti celé akce, smyslem této práce.

Myslivecké sdružení Suchá - Tůně, o.s. ve spolupráci s držitelem společenstevní honitby Suchá – Honebním společenstvem Suchá (dále jen HS) se domnívá, že příslušný orgán místní samosprávy by mohl přispět k omezení škod na populaci zvěře, která si ji plně zasluhuje, a navrhuje, aby zveřejnil tento výše uvedený dopis (eventuelně upravený článek) ve Zpravodaji pro své občany, event. upozornil své občany místním rozhlasem. Samozřejmě, že myslivci nechtějí omezovat pro obyvatelstvo vstup do celé honitby, ale pouze do určitých lokalit významných pro chov zvěře. Toto omezení by mělo být aktuální v měsících:

- konec dubna až červen – kladení mláďat a snůška u pernaté zvěře
- červenec až srpen – reprodukce u spárkaté zvěře (srnčí říje)
- říjen až březen – podzimní přikrmování a příprava zvěře na zimu a to zejména v následujících lokalitách – lokalita Smrčiny, Nerošovský a Sobětušský bor.

Věříme, že pochopíte náš zájem o chov zvěře a předem děkujeme za pochopení a vyřízení naší žádosti.

Ludvík Pomezný
Statutární zástupce MS Suchá - Tůně, o.s.
Přemysl Bartoň
Honební starosta HS Suchá

VZPOMÍNKA

Již 10 let není určen nechanický Zpravodaj popovickým občanům. Přesto je jim stále blízký a vždy si ho rádi přečtou, jakmile na něho narazí při nákupu v nechanických prodejnách.

Doby se mění a mění se i lidé ve vedení. Tehdy jsme si mysleli, že bude snadnější docílit vyčištění rybníka. Jak malicherné to byly domněnky a dodnes z nepochopitelných důvodů je tomu nadále bráněno. Dnes vidíme, jaký přístup má současné vedení města v Nechanicích k jeho místním částem. Zato my nemůžeme mít ani komisi samosprávy, jako tomu bývalo, pokud jsme byli místní částí Nechanic. Zastupitelé Třesovic nesouhlasí.

Dnes již víme, že by býval byl rybník v dokonalém pořádku, včetně potrhaných hrází mlýnského náhonu. Zvláště když by byl obhospodařován rybáři místní organizace svazu v Nechanicích.

V posledním čísle Zpravodaje vzpomíná p. Carda ze Suché na p. Fr. Chmelíčka, popovického občana, u příležitosti 100. výročí jeho narození. I my v Popovicích vzpomínáme na jeho nezištnou práci a pomoc v obci, tehdy ještě u MNV. Je autorem veršíku, který je vytesán na památníku obětem obou válek. Postavili jsme ho společně ke 30. výročí osvobození vlasti sovětskou armádou. Byl slavnostně odhalen 9. května 1975, za účasti občanů, funkcionářů okolních ná-

rodních výborů, JZD a hasičských sborů okrsku. Kapela Edy Běliny zahrála hymny a za vztyčování vlajek bylo odhalení p. J. Rychterou, narozeným v roce 1902 - tedy v letošním roce výročí 110 let od jeho narození. I zde předcházel celému ceremoniálu projev p. F. Chmelíčka.

Ještě jednou věcí se zapsal do podvědomí občanů. Dnes je to pouze trošku úsměvný příběh. Bylo to tuším v roce 1971, kdy se organizovaly volby do NV. V obci již fungovala nová budova NV, kde se volby konaly. V přípravách se na poslední chvíli zjistilo, že chybí obraz prezidenta. Co teď? Pan Chmelíček, který maloval mládeži plakáty na jejich akce, podle poštovní známky perokresbou namaloval věrnou kopii portrétu prezidenta Ludvíka Svobody. Vlastně to bylo umělecké dílo. Věc tím byla vyřešena a volby se mohly konat.

Miroslav Vodička
Popovice

Zpívavé noviny

Koncertovali jsme v Anglii

Začalo to jako vždy nejdříve několikaměsíční přípravou a dojednáváním podrobností. Poté balením a poslední kontrolou notových partů. A pak přišel středeční červencový podvečer a autobus již čeká na náměstí, aby spolykal naše zavazadla a hlavně zpěvačky. Poslední pozdravy několika věrných přátel a náš ženský sbor CANTUS FEMINAE Nechanice se vydává již na druhou koncertní cestu do Anglie. Naplňujeme tak pozvání přátel z pěveckého sboru Maidstone Singers a míříme na koncerty v rámci hudebního festivalu, který nese název ***20th International Maidstone Music& &Dance Festival***.

Celonoční cesta Evropou a nad ránem se ve francouzském Calaise naloďujeme na trajekt přes kanál La Manche do anglického Doveru. Vše probírá dobře, a tak po krátké cestě hrabstvím Kent krátce po obědě přijíždíme do cílového města Maidstone. Počasí je spíše anglicky střídavé mezi mraky a sluníčkem, ale nálada je skvělá. Vítáme se s přáteli z anglického sboru, sbormistrem Jeffrey Vaughan Martinem a organizační duší a skvělou kamarádkou Jane Anderson. Po malém občerstvení v „Methodick Center" se setkáváme s našimi hostiteli. Nejsou to nová setkání, mnozí se známe již z naší cesty před pěti lety. Cesta byla únavná, a tak si jistě odpočinek v hostitelských rodinách zasloužíme.

(Cesta.) Odjíždíme. V oslabení. Choroby nedají pokoj ani našemu tělesu. Myslíme na ty, které se těšily na cestu, ale teď se potí doma. A průběžně je informujeme o našem pohybu i o počasí.

Na trajektu nás doprovází racci. I slunce. Ostýchá se jen trošku. Ve větru nám vlaje všechno, Janička se snaží zachytit ze mě na fotografii i něco jiného než vlasy. Dover už svítí svými skalami na pozdrav! Do dvojjazyčného hlášení o průběhu přistání zaslechnu české a sytě altové: „Anglie, konečně ses nás dočkala!"

Následující den zahajujeme návštěvou radnice v Maidstone. Máme zde příležitost zazpívat si přímo v jednací síni. Navštívili jsme také vězení umístěné nad touto jednací síní. Odpoledne míříme do nedalekého Rochesteru. Město zdobí nejen středověký hrad, ale také nádherná katedrála a v neposlední řadě také i chatka Charlese Dickense.

(Rochester.) Stará dobrá i drsná Anglie nám ukazuje vlídnou tvář. Angličané se diví nahlas, ještě včera prý hrozně pršelo a padaly kroupy. A na nás občas vykoukne slunce. Nezlobíme se… Zdi, které zůstaly z kdysi majestátního hradu v Rochesteru, nás vlákaly dovnitř. Tady se tančilo, tady spalo, tady vařilo. A taky střílelo. Stopujeme anglický středověk – a možná stopuje on nás. Co je naše hodina pro staletí?

Maruščina sukně lehounce povlává u jezírka naproti Dickensově chatce. Muškáty spolu s levandulí. Viděl je i on, když za těmi okny psával?

Po krátkém oddechu a zkoušce se již večer chystáme na první z našich koncertů. Uskutečnil se v St. Martin Church v rámci festivalu. Typické prostředí anglického kostela, jeho příjemná akustika nás mile naladila. Před zcela zaplněným auditoriem náš sbor zazpíval skvěle. Koncert začínáme skladbou Jana Nováka Gloria, která nám zvukově a výrazově svědčí. Následuje Arcadelt, Gallus, Míšek a Antonín Dvořák. Výběr z jeho Moravských dvojzpěvů je báječným vyvrcholením našeho vystoupení. Dozpívali jsme, vteřina ticha a… Přichází obrovský potlesk. Jsme šťastní. Po koncertě slyšíme slova chvály na krásný tón, hlasovou kvalitu, výbornou intonaci a náročný repertoár. To vše nás zdobí.

Sobotní den prožíváme v nedalekém historickém městě Canterburry. V jeho ulicích zažíváme skutečné anglické počasí. Doslova liják nás v podstatě vehnal do překrásné katedrály. Obrovské členité prostory a hlavně skutečnou historii Albionu zde vnímáme na každém kroku. Krátká procházka uličkami, kde ve starých domech můžete navštívit malé krámky nebo popít pravý anglický čaj.

(Canterburry.) Přeci nás dostihl. Proplétá se tkaninou deštníků rozličných barev a velikostí. Zdá se, že neponechal suchou jedinou nitku našich oděvů. Ale už jsme skoro na místě. Skryje nás katedrála. Vcházíme dovnitř – vítáni zpěvem zdejšího sboru, prý zkouška před večerním koncertem. Našli jsme azyl. Klid. I přes šumění plášťů a cvrlikání fotoaparátů kolem. Zapomínáme na déšť, vzpomínáme na dějiny. Řadíme se do fronty na Černého prince. A dojdeme až tam, kde svatý Tomáš Becket bezpečí nenalezl. „Tady se to stalo," říká průvodce i tři meče na stěně… Opouštíme arcibiskupa i Jindřicha II. se svou krásnou Eleonorou a posedáme si v nedaleké kavárně. Já si dávám čaj, pochopitelně! AnglickýJ A k tomu vynikající domácí koláčky. Něco mezi vánočkou a biskupským chlebíčkem. Ještě teď cítím tu chuť a vůni. Ale nehodláme následovat Prousta. My hledáme spíš cestu k autobusu…

Odtud míříme na sever k pobřeží. Městečko se nazývá Whitetable a patří k oblíbeným víkendovým místům. I přes nepřízeň počasí si některé odvážné namáčejí nohy v moři, některé sbírají drobné mušle. Večer nás čeká další samostatný koncert, tentokrát v All St. Church. A tady představujeme nejen tvorbu A. Dvořáka a jiných klasiků, ale je tu prostor i pro mnoho úprav lidových písní, přidáváme spirituály a afrikánské či finské písně. Odměnou nám je potlesk a úsměv posluchačů. Jeffrey nás zve do svého domu na malou party, a tak při dobrém víně zase povídáme. Jsme vyzváni na partičku kroketu, kterou zvládáme velmi dobře. A zase povídáme a povídáme. Mezi přáteli to tak bývá.

Je tu neděle a dopolední volno v rodinách. Krátce po poledni se ještě připravujeme na třetí z našich koncertů. Tentokrát v blízkém West Mailingu společně s místním sborem. Naše vystoupení má opět vynikající úroveň a odměnou je nám nejen naplněný kostel, ale na konci koncertu i posluchači, kteří při potlesku povstali. Hold výkonu našich děvčat.

(Koncert.) Pozná se to už podle nástupu, říkala nám Miriam. Jak se usmíváme, povede se to! Tak jdeme. A usmíváme se, Miriam za klavírem přikývne. A pak už na to nemyslíme a usmíváme se dál. Na ně, na ty, kteří sedí před námi. Oni se totiž tváří velmi mile. Povzbudivě. To poznáte. A taky na ty tóny, protože i s nimi je nám hezky.

Prý jsme byli nejlepší. Několik dam a gentlemanů, které jsme nikdy neviděli a které už asi nikdy neuvidíme, si k nám proklestilo cestu kolem dalších sboristů, aby nám to mohli říct. A nejspíš měli pravdu! Byl to krásný pocit. A zažili jsme ho také díky Dr. Obešlové a Petru Semerákovi, kteří si s námi dali spoustu práce. A díky Miriam a tomu připomenutému úsměvu!

Krásný slunečný den, výměna drobných dárků a už jen závěrečná slova sbormistrů s přáním dalších setkání. Loučení se bez slziček neobešlo. Bylo to úžasné, srdečné a vskutku přátelské setkání.

A pak jen dlouhá cesta domů, která také díky našim řidičům proběhla pohodově.

Poděkování patří všem členům sboru, naší Miriam u klavíru, řidičům a mnoha sponzorům.

Petr Semerák a *Eva Černošová*

ZVEME VÁS K NÁM

Srdečně vás zveme do Kulturního domu v Nechanicích na

ČTVERO ROČNÍCH OBDOBÍ

s travesti skupinou HANKY PANKY

v neděli 16. září 2012 od 16.00 hodin

Se svým zbrusu novým zábavným pořadem míří do našeho města v rámci podzimního turné nejúspěšnější česká travesti skupina, jejíž pořady se těší stále větší oblibě. Během jediného večera nabitého známými melodiemi tentokrát stihneme prožít hned čtvero ročních období, přesně tak se totiž jmenuje nová show, ve které se můžete těšit na známou čtveřici Dolores, Stefany, Sofii a Alexe, v jejichž podání uvidíte řadu nestárnoucích zpěvaček a zpěváků. V civilním životě Lukáš, Martin, Libor a Aleš se téměř denně promění na prknech kulturních domů a divadel po celé republice v krásné ženy, jejichž večerní róby, líčení a pohyby jim závidí nejedna divačka z publika. Jaro, léto, podzim i zima... jenom se skupinou HANKY PANKY zvládnete proletět celým kalendářním rokem během dvou hodin a zapomenout na všechny starosti. Těšit se na Vás budou coby Marie Rottrová, Lucie Vondráčková, Jiří Bartoška, Pink, Maxim Turbulenc, Madonna a řada dalších. Nenechte si ujít show, která se těší oblibě v řadě vyprodaných divadel a kulturních domů po celé České i Slovenské republice.

Předprodej v prodejně tabáku v Nechanicích od 27. 8. 2012.
VSTUPNÉ: 220 Kč předprodej/ 240 Kč v den konání akce

Srdečně zveme na zahájení

TANEČNÍHO KURZU pro začátečníky 2012

v sobotu **8. září 2012 v 18.00 hodin.**

Každý 1. čtvrtek v měsíci srdečně zveme děti i dospělé do malého sálu KD Nechanice na

DESKOVÉ HRY.

Ve čtvrtek 6. září 2012 od 16.00 hodin

si můžete zahrát mnoho těchto her,
které pro vás připravil oddíl Nechanická trojka.

KOMINICTVÍ KRYŠTOF

Marcela MACHÁČKOVÁ

Pěnčín 13, 468 21 Pěnčín - Alšovice

Kominík Martin NEMČIK

+420 602 111 632

+420 721 298 234

e-mail:

kominictvi.KRYSTOF@email.cz

Provádíme čistění komínů na tuhá a plynná paliva, čistění šachet a jiných odtahových zařízení. Výstupem vykonané práce je také požární deník a kontrolní známka spalinových cest.

Nechanický Zpravodaj vydává redakční rada města Nechanice, nákladem 500 ks, cena výtisku 3,- Kč.
Uzávěrka č. 9/2012 do 14. 9. 2012. Příspěvky zasílejte na adresu Kulturního domu v Nechanicích pí Matouškové, **e-mail** kdnechanice@seznam.cz. Vytiskl TNM Print s.r.o. Poděbrady.